

2011

ANAYASA ÇALIŞMASI

HAZIRLAYAN
EMEKLİ AVUKAT
ADNAN KIZILTEPE
0 546 771 52 16

SUNAN
KOCAELİ BAĞIMSIZ
MİLLETVEKİLİ ADAYI
MUSTAFA HEKİMOĞLU

2011 ANAYASASININ TEMEL ESASLARI

1 - İnsan hakları ve demokrasiyi sağlamalı.

2 - Cumhurun hâkim olduğu bir cumhuriyeti sağlamalı.

3 - Kanunla yetkilendirilmiş kurumlar haricinde herhangi bir kişi veya kuruluşun yönetime el atmasını, durumdan vazife çıkarıp ihtilal yapmayı engellemeli.

4 - Irklara bakılmaksızın herkesin eşit vatandaş olmasını sağlamalı, ırkçılık suç olmalıdır.

5 - Türkiye Cumhuriyeti tüm vatandaşların temsilcisi ve koruyucusu olmalıdır.

6 - Devleti oluşturan kurumlar cumhurun emrinde olmalıdır. Cumhur, yetkilerini seçim ve referandum yoluyla kullanarak devleti denetlemelidir.

7 - Resmi dil Türkçe olmalı, ancak herkes ana dilde serbestçe konuşabilmeli. Ana dilde özel yüksek öğrenim kurumları kurulabilmeli. Ancak ülkesi ve milleti ile bölünmez bir bütün olma kuralı nedeni ile devlet yönetiminde kargaşanın oluşmaması için ilk ve orta öğretim Türkçe olmalıdır.

Türkçeyi bilmeyenler için, Türkçeyi öğretecek kurumlar oluşturulmalı, öğretmenler görevlendirilmeli.

8 - Türkiye Cumhuriyeti Anayasası; yalnızca demokrasi kuralları içerisinde, seçilmiş milletvekillerinden oluşan TBMM çatısı altında yapılabilmesi ve referandumdan maddeler halinde oylanarak geçmelidir.

Önemli madde değişiklikleri için referandum şarttır.

9 - Anayasayı ve kanunları yorumlayan mahkeme ve

kurumlarla kişiler, anayasanın ruhuna ve sözüne aykırı yorum yapmamalı, yapanlar anayasal suç işlemiş olmalı ve yargılanmalıdırlar.

10 - Yasama ve yürütme organları da, millettten aldıkları yetkiyi anayasada belirtilmiş hedeşer doğrultusunda kullanmak zorunda olmalıdırlar.

Organlar arasında oluşacak yetki gasbı da anayasal suç oluşturmalıdır.

BURADA YAZILAN İSTEKLER SIRASIYLA

1 - Bireyleri koruyup; devleti, millete hizmet eden kurum haline getiriyor.

2 - Darbeleri yasaklayıp Türk Ceza Kanunları ile cezalandırılmasını sağlıyor.

3 - Irkçılığı yasaklıyor.

4 - Ana dil ve resmi dil sorununu çözüyor.

5 - Yasama, yürütme ve yargı organlarının çalışmasını düzenleyip, birbirlerine ve dolayısı ile cumhura saygısızlık etmelerini önlemektedir.

6 - Başörtüsü problemini çözmektedir.

7 - Yargının ve yüksek yargının yetkilerini anayasal sınırlar içerisinde kullanmasını sağlayarak ülke düzeninin kaosa düşmesini önlemektedir. Ve bu tür girişimleri cezalandırmaktadır.

BURADA ŐUANA KADAR ANLATILANLAR

1960 İhtilalı

1971 Muhtırası

1980 ihtilalı

1997 28 Őubat postmodern darbelerine ve benzeri girişimlere karşı tepkileri dile getirip, ihtilalcılar ile ona çanak tutan her türlü girişimlere karşı bir tepki ve düzenleme maddelerini içinde barındırmaktadır.

Millete; yaptıkları anayasalarla zulmeden ve zulmetmeyi plânlayanlara, anayasa ile çeki düzen vermek şarttır ve hakkımızdır.

2011

TÜRKİYE CUMHURİYETİ ANAYASASI BAŞLANGIÇ HÜKÜMLERİ

Türkiye Cumhuriyeti Kanunlarının anası olan bu anayasa tüm hayatımızı kapsayan düzenlemeleri, tam bir ana şefkati ve hoş görüşü ile yapmaktadır. İnsanımızı koruyan, geliştiren, ilerleme yolunda teşvik eden bir yapı ve anlayış bu anayasanın temel kabulüdür.

1982 anayasasında olduğu gibi; yasaklayan, cezalandıran ve tehdit eden bir yapıya engel olmaktadır.

Anayasamız her konuyu ele almaz ama her konuya yön gösterir. Tıpkı bir aile reisi gibi vatandaşını ayırım yapmadan sever ve hepsine eşit davranır.

Anayasamız otoriterdir, korkutucu değildir, ancak koruyucudur. Herkes tarafından anlaşılan bir dili olup tereddüt ve ikilem meydana getirmemektedir.

Bu anayasa ayrıntılara girmez, ama tüm ayrıntılı düzenlenecek kanunlara yön gösterir.

Kanun, üzerinde çalışan tüm kurumlarımıza ve görevlilerimize otoritesini ve saygınlığını kabul ettirecek, bu saygınlık ve güvenirliliğe zarar verecek tüm kişi ve kuruluşlara açık ya da dolaylı mesaj vermekte olup, anayasal sınırlar dışına çıkılmasına müsaade etmemektedir.

Tüm anlaşmazlık ve tereddütlerde başvurulacak nihaî hakem anayasamızdır. Adil olduğu konusunda şüphe uyandırmamaktadır.

Bu anayasamız ile anayasamıza tabi bütün anayasal kurumlar para, makam ve güç karşısında korumasız bir tek vatandaşın hakkını bile koruyacak güçte olup vatandaşa da bunu göstermektedir.

ANAYASA

Madde 1: TÜRKİYE CUMHURİYETİ

Resmi sınırlar içerisinde vatandaş olan herkesin ve devleti meydana getiren tüm kurumların; uyacakları kanunların oluşturulması için; milletin seçimlerle TBMM'ini görevlendirilmesi ile her türlü kanunun insan hakları ve demokrasi kurallarına uygun olarak yapma yetkisini bu meclise devretmesi, cumhuriyetin temelidir.

Türkiye, ülkesi milleti ve devlet kurumları ile birlikte, cumhurun hakîm olduğu bir cumhuriyettir.

Millet devrettiği bu yetkilerin insan hakları ve demokrasiye uygun olarak kullanılmasını, denetimini seçimler ve referandum yoluyla yapar. Bu denetimi yaparken sivil toplum kuruluşları şeklinde teşkilatlanması egemenlik haklarının kullanımındaki araçlardan birisidir.

Türkiye Cumhuriyetinde hiçbir kimse, devlet organı veya kurum ve kuruluşlar, cumhur adına anayasa ve kanunların işlerliğini durduracak, engelleyecek girişim ve darbe yapamazlar.

Madde 2: TÜRKİYE CUMHURİYETİ VATANDAŞLIğI

Türkiye Cumhuriyetine tabi olmayı kabul eden ve Türkiye Cumhuriyeti sınırları içerisinde veya T.C. devleti ve kanunlarına bağlı olarak başka devletlerde bulunan, çalışan ve Türkiye Cumhuriyeti kimliği ile pasaportu sahibi olan herkes doğuştan veya vatandaşlık hakkını kanunlar çerçevesinde kazandığı andan itibaren bu ülkenin milletinin fertlerinden birisidir.

Milletin fertlerinin tabiiyetini gösteren araçlar, T.C. kimliği ve bu kimliğe uygun olarak yetkili organlarca verilen pasaportlardır.

Vatandaşlıkla ilgili diğer tüm ayrıntılar vatandaşlık kanunu ile düzenlenir.

Madde 3: TÜRKİYE CUMHURİYETİ DEVLETİ

Resmi sınırlar içerisinde yaşayan ve vatandaşlardan oluşan T.C. tabiiyetine bağlı milletin tümü ile insan hakları ve demokrasi kuralları çerçevesinde bu milleti yöneten tüm kurum ve kuruluşların hepsi bir arada Türkiye Cumhuriyeti devletini oluşturur.

Organlar milletin emri altındadır, millete tahakküm edici davranışlar sergileyemezler.

Madde 4: DEVLETİN BÜTÜNLÜĞÜ, RESMİ DİLİ VE EĞİTİM

Türkiye Cumhuriyeti Devleti; ülkesi ve milleti ile bölünmez bir bütündür. Resmi dili Türkçe' dir. Herkes ana dilini günlük hayatında serbestçe kullanabilir.

İsteyen kişi ve kurumlar, kuruluş şartları kanunla belirtilmiş olmak şartı ile herhangi bir yabancı dilde veya ana dilde özel üniversite, fakülte ve yüksek okullar açabilir. Bu okullar diploma denkliği için programlarının; milli eğitim bakanlığının insan hakları ve demokrasi kurallarını ve anayasaya uygun tespit edilmiş, resmi dildeki eğitim programları ile en az eş değer olduğu kabul ve tasdik edildiği takdirde faaliyet gösterebilirler.

İlköğretim ve lise öğretimi; devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bir bütün olma kuralı nedeni ile ve aynı zamanda devlet yönetiminde dil nedeni ile ayrımcılığın oluşmamasını sağlamak için, resmi dil olan Türkçe ile yapılır.

Devlet, kendi vatandaşı olup da Türkçe'yi bilmeyen kişilere resmi dil olan Türkçe'yi öğretecek kurumlar oluşturur. Kurumların oluşturulamayacağı yerlere öğretmenler gönderir.

Madde 5: TÜRKİYE CUMHURİYETİ' NİN BAYRAĞI, MİLLİ MARŞI VE BAŞKENTİ

Türkiye Cumhuriyeti' nin Bayrağı; şekli, bayrak kanununda belirtilen beyaz ay ve beyaz yıldız ile rengini şehitlerin kanından alan kırmızı zeminden oluşan al bayraktır.

Türkiye Cumhuriyeti'nin milli marşı; milli şairimiz Mehmet Akif Ersoy' un yazdığı istiklal marşıdır.

Türkiye Cumhuriyeti' nin başkenti; ülkemizin gelişmesini ve bütünlüğünü temsil ettiği sürece ANKARA' dır.

Madde 6: TÜRKİYE CUMHURİYETİ ANAYASASI

Türkiye Cumhuriyeti Devleti' nin yönetimi için çıkarılacak kanunların tabi olacağı hükümlerin hangi anlayışta TBMM çatısı altında yapılacağını ve yönetimin insan hakları ve demokrasiye uygun olarak yürütüleceğini tarif eden bu yasa Türkiye Cumhuriyeti' nin anayasasıdır.

Hiçbir kanun ve kanunlara bağlı olarak çıkarılan hiç-

bir kural anayasaya aykırı olamaz.

Madde 7: ANAYASA' NIN YORUMU

Anayasayı yorumlayan hakîm ve devlet kurumları anayasanın özüne ve hükümlerine aykırı yorum yapmazlar. Anayasanın maddelerini, lafzına ve ruhuna aykırı yorum yapmak, millet ve onu temsil eden TBMM' ni vesayet altına almak demektir. Anayasanın hükümlerini lafzı ve ruhuna aykırı yorumları tekraren yaparak yorumlamak suçtur. Bu suçu anayasa mahkemesi yargılar.

Yargılama, anayasa mahkemesi üyelerinden birinin yazılı ve gerekçeli ve fasih açıklamalı dilekçesi üzerine yapılır. Mahkeme bu konudaki kararını salt çoğunlukla verir.

Mahkeme haksız bulduğu yargılanan üyenin üyeliğini sona erdirir. Yargılanan bir devlet memuru ise, tabi olduğu kanuna göre disiplin cezası verilir.

Madde 8: ANAYASANIN DEĞİŞTİRİLMESİ

Anayasa, toplumsal ihtiyaç belirlediğinde ancak ve ancak seçilmiş milletvekillerinden oluşan TBMM tarafından değiştirilebilir. TBMM çatısı altında seçilmiş milletvekilleri tarafından görüşülüp üçte iki çoğunlukça onaylanmamış hiçbir yasa, mevcut anayasa hükümlerini ortadan kaldıramaz.

Madde 9: ANAYASA MAHKEMESİ

Anayasa mahkemesi; bütün hukuk kurallarınının anayasaya uygunluğunu, anayasaya aykırı olmayan özel

kanununda belirtildiği Őekil ve esaslara göre denetler. Anayasa mahkemesi; anayasada yapılacak değişiklikleri sadece Őekil bakımından denetleyebilir. Őekil bakımından denetlemesi, maddelerin oylamasının usulüne uygun yapılıp yapılmadığının denetlenmesidir.

Anayasa mahkemesi ile ilgili tüm hususlar, kendi özel kanununda düzenlenir.

Madde 10: ANAYASA MAHKEMESİNİN İPTÂL İSTEMİ

Anayasa mahkemesi, anayasanın ruhuna ve özüne aykırı olarak yazılmış bir anayasa maddesi tespit ederse, bu maddenin uygulanmasını askıya alarak, gerekçeli ve fasih bir açıklama ile birlikte TBMM' ne düzeltilmek ya da deđiŐtirilmek üzere geri gönderir. Hakimiyet millete ait olduğundan ve TBMM' de milletin tek temsilcisi olduğundan, aynı hüküm deđiŐtirilmeden TBMM' den aynen geçmesi halinde anayasa mahkemesi bu hükmü meclisteki gerekçesine uygun olarak yorumlamak zorundadır. Ancak deđiŐen hükmün uygulanması için TBMM' nin anayasa içindeki aykırılığı gidermesi veya boŐluk varsa boŐluđu doldurması Şarttır.

Bu hüküm gereği olan müracaatları, TBMM tüm diğer işleri bırakarak neticelendirmek zorundadır.

Madde 11: EGEMENLİK VE KUVVETLER AYRILIĞI

Egemenlik kayıtsız Şartsız millettir.

Millet egemenliğini, anayasanın esaslarına göre, yet-

kili organları eliyle kullanır.

Yetkili organlar, millettten aldıkları yetkiyi anayasada belirlenmiş olan hedeşer doğrultusunda kullanmak zorundadır.

Yetkili organlar bu yetkilerini herhangi bir şekilde başkalarına devir edemezler.

Organlar arasında oluşacak yetki gaspı anayasal suçtu teşkil eder.

a) Millet adına yasama yetkisini, millet tarafından seçilmiş TBMM kullanır.

b) Millet adına yürütme yetkisini, yapılan seçimler sonucunda oluşun tabloya göre; usulü Siyasi Partiler Kanunda belirtilen esaslara göre kurulacak hükümeti oluşturmak üzere cumhurbaşkanınca görevlendirilen partiye veya partilere verilir.

c) Millet, Türkiye Cumhuriyeti ve devlet adına milletin verdiği yargı yetkisini, özel kanunlarında belirtilen esaslara göre kurulmuş mahkemelerde, yine bu anayasanın lafzına ve özüne uygun yetkiler çerçevesinde, hakimler ve savcılar kanunların amacının dışına çıkmadan kullanırlar. Kanunların amacını dışına çıkmak milletin verdiği yetkinin gasp edilmesidir. Yasal suç oluşturur.

Madde 12: KANUNLARIN TATBİKİ

Türkiye Cumhuriyeti kanunları, ayırım gözetmeksizin herkese eşit şekilde, insan hakları ve demokrasi kuralları içinde Anayasa' nın sözüne ve ruhuna uygun olarak tatbik edilir.

Madde 13: KANUNLAR

TBMM, ihtiyaç duyduğu tüm kanunları anayasamızın maddeleri ve tümünün lafzı ile özü doğrultusunda çıkarır.

Madde 14: HAK VE ÖDEVLER

Kişinin hak ve ödevleri ile ilgili tüm hususlar, bu anayasada yazılı maddeler ve bu maddelerin özü ile demokrasi ve insan hakları erevesi içerisinde düşünülür.

Madde 15: AİLE

Aile toplumumuzun temelini oluşturan en küçük yapı taşıdır, ülkemizin temelidir. ıkmış ve çıkarılacak hiçbir kanun aile bağları, aile sevgisi ve sağlıklı bir aile ile toplum yapısını ve milli gelenekleri bozacak şekilde olamaz.

Madde 16: SİYASİ PARTİLER

On sekiz yaşını bitirip, on dokuz yaşından gün almış olan her vatandaşımız görevi ne olursa olsun dilediği partiye ye olabilir.

Ancak devlet memurları parti kuramaz, yönetici olmaz. Devlet memuru olmayan her vatandaş, şartları Siyasi Partiler Kanununda belirtilmek şartıyla parti kurabilir.

Siyasi partiler kapatılamaz.

Siyasi partilerle ilgili her husus kanunla düzenlenir.

Madde 17: SEÇİMLER VE MİLLET VEKİLLİĞİ

Seçim ve milletvekilliği ile ilgili tüm hususlar Anayasa'nın sözüne ve ruhuna uygun olarak ayrı ayrı kanunlarla düzenlenir.

Milletvekili adayı ve milletvekili olacak kişiler anayasanın tümünü ezbere bilmek zorundadırlar.

Seçilmiş olsa bile anayasayı ezbere bilmeyen kişilerin milletvekilliği düşürülür.

Madde 18: TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ' NİN GÖREV VE YETKİLERİ

TBMM'nin görev ve yetkileri; kanun koymak, değiştirmek ve kaldırmak, bakanlar kurulu ve bakanları denetlemek, bakanlar kuruluna belli konularda kanun hükmünde kararname çıkarma, kanun tasarılarını görüşme ve kabul etme, para basılmasına ve savaş ilanına karar vermek, milletlerarası antlaşmaları onaylamak, anayasal yetkileri kullanmak ve görevlerini yerine getirmek, gecikmesinde sakınca bulunan hallerde hükümete kanun hükmünde kararname çıkarma yetkisi vermek, silahlı kuvvetlerin başka ülkelere gönderilmesine veya yabancı kuvvetlerin ülkemizde bulunmasına, ülkemizden geçmesine izin vermek, savaş hali ve savaş ilanına karar vermek, acil hallerde derhal karar verilmesi kaçınılmaz olursa hükümet cumhurbaşkanı ile birlikte Türk Silahlı Kuvvetleri'nin kullanılmasına karar verebilir.

TBMM'nin tüm görev ve yetkileri ve çalışma usulleri ile ilgili, gereken tüm hususlar kanunla ayrıntılı bir

şekilde düzenlenir.

Madde 19: CUMHURBAŞKANI

Cumhurbaşkanının seçimi ile görev süresi, görevi, yetkileri, göreve başlaması, görevinin sona ermesi ve ilgili tüm hususlar bu güne kadar geleneksel hale gelmiş usuller de dikkate alınarak günümüze uygun bir şekilde özel kanunla belirlenir.

Madde 20: BAKANLAR KURULU

Bakanlar kurulunun kuruluşu, görevleri ve tüm ayrıntılar çıkarılacak bir kanunla belirlenir.

Madde 21: BÜROKRASİ

Devletin varlığının esas amacı bireylere hizmettir. Devlet kurumlarının amir ve memurları vatandaşın işlerini yapmakla görevlendirildiklerinden, buldukları görevin gerektirdiği, tüm hukuki bilgiyi öğreten hukuk birimlerini her devlet kademesi oluşturmak zorundadır. Buralarda görevlendirilen hukukçular, tüm çalışan personeli sorumlu oldukları hukuki mevzuat açısından sürekli eğitirler.

Görevlerin daha iyi yapılabilmesi için mevzuatta aksayan veya iyileştirilmesi gereken hususlar bu hukukçular tarafından tespit edildiğinde bir rapor halinde bağlı olduğu amirine bildirir. Amir bu tespiti bir üst yazı ile TBMM Başkanlığına gönderir.

Bürokrasi hizmetinde esas olan, vatandaşın işini en çabuk ve en kolay şekilde yapmaktır.

Devletin resmi makamları huzurunda usulüne uygun

olarak vatandaştan alınan imza noterden alınan imza beyannamesi yerine geçer.

Madde 22: DİYANET

Türkiye Cumhuriyetinin büyük çoğunluğu Müslüman olan halkının, dini ihtiyaçlarının karşılanması, idaresi, personel ataması, ihtiyaç duyan halkın bilgilendirilmesi ve eğitimi, camii ve mescitlerin idaresi ve buralarda ibadetlerin İslam' ın temeli olan kur' an ve sünnet ışığında birlik ve beraberliğin temin edilmesi görevlerini yerine getirir. Ayrıca İslam' ın gelişimi tarihi hakkında bilimsel araştırmalar yapar, İslami bilimsel çalışmaları teşvik eder.

Diyanetin diğer tüm görevleri kendi özel kanununda ayrıntılı olarak düzenlenir.

Müslüman olmayan Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarının dini ihtiyaçları, Devlet Bakanlığı bünyesinde kurulacak birimlerde görev alacak, o dinin mensuplarının temsil edilmesi ve bu ihtiyaçları karşılayacak kanunların çıkarılması ile giderilir.

Madde 23: BÜTÇE VE BÜTÇE KANUNLARI

Devletin tüm kurumlarının harcamaları; hükümetin hazırlayıp meclise sunacağı Bütçe Harcamaları Kanun Tasarısının, mecliste görüşülüp, oylanarak kabul edilen bütçe kanunuyla düzenlenir.

Bütçe kanununda yer alacak tüm hususlar, görüşülme usulleri ve kabulü ile diğer tüm hususlar

“ BÜTÇE HAZIRLAMA VE GÖRÜŞME VE KABULÜ KANUNU ” adı ile yapılacak kanun içerisinde düzenlenir.

Madde 24: ASKERÎ TEŞKİLÂT

Türkiye Cumhuriyeti Ordusu; vatandaşlarımızın evlatlarından oluşmaktadır. Hiçbir Türkiye Cumhuriyeti vatandaşının evladı, askerlik hizmetinin ifası bakımından özel muameleye tabii tutulamaz. Er ve erbaşların sınışanması ve dağıtımlarının belirlenmesi ancak elektronik oramdaki kura ile herkese eşitlik tanıyacak şekilde uygulanır.

Ülkemizin bağımsızlığının dış güçlere karşı güvenliği şanlı ordumuza emanet edilmiştir. Nüvesi ise vatandaşlarımız olduğundan, ordu ve millet el ele ve iç içe olacak şekilde birlik ve bütünlüğü sağlayan "Türkiye Cumhuriyeti Silahlı Kuvvetler Kanunu" adı ile hazırlanacak yeni bir kanunla, yeniden düzenlenir.

Milli Savunma Bakanlığı, silahlı kuvvetlerin düzenlenmesi, sevk ve idaresi ile koordinasyonundan ve denetiminden sorumludur.

Madde 25: ASKERÎ MAHKEMELER

Askeri disiplin suçları haricinde, Türk Ceza Kanunları kapsamı içerisine girecek suçları askeri görevler sırasında işlenmiş olsalar bile sivil mahkemeler yargılar.

Askeri yüksek mahkemeler kaldırılmıştır.

Türk Ceza Kanunu kapsamına girmeyen suçlar nedeni ile askeri personelin askerlikle ilişkileri kesilemez. Askeri ilk derece mahkemeleri yalnız askeri disiplin suçları ile tayin terfi ve çıkarılacak özel kanununda belirtilen hususlarla ilgili davalara bakar.

Bu mahkemelerin verecekleri kararlar Yargıtay nezdinde temyiz edilebilir.

2011 ANAYASASI MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1: GEREKÇESİ (TÜRKİYE CUMHURİYETİ)

Cumhuriyeti oluşturan unsurlar; millet, meclis, kanunlar ve bunlara hakîm olan anlayış cumhuriyetin şeklini belirler. Cumhuriyetin vasfı; bireyleri olumlu yönde geliştiren, toplumu ve düzenini bozacak olumsuzlukları teşvik etmeyen, koruyan, özgürlükçü, yol gösterici ve iyiliklerin yanında olup, kötülüklerin karşısında olmaktır. İyi ve kötü bir arada bulunamaz, bulunmasına göz yumulması veya müsaade edilmesi ceza kanunlarının çoğalması, toplumsal problemlerin artması, devletinde bunlarla sonsuz miktar uğraşıya girmesi, hesap edilemeyecek miktarda paraları ve zamanı harcaması sonucunu doğurur.

Kişinin intihar etme hakkı olmadığı gibi, bireysel özgürlük adı altında kötü olan şeyleri benimsemesi ve hayatına rehber edinmesine müsaade edilmesi, devletin kötülükleri koruması anlamına geldiği gibi, toplumda ayrımcılığa ve kötü alışkanlıkları olanları da topluma karşı korumaya devleti mecbur kılar.

Toplumsal çatışma, karşı anlayıştaki grupları da karşı faaliyetlere iter, bunların arasında devlet sıkışır hiçbir grubu memnun edemez.

O halde devlet yalnız iyiliklerin ve fitratın yanında, kötü ve zararlı tercihlerin karşısında olmalı, kötüyü ve fitrata aykırılığı asla himaye etmemelidir. Bu nedenle cumhur, demokrasinin en ziyade sahipliğini hak eden unsurdur.

Cumhurun oluşumunda ırkçılık kabul edilemez. Irk

hakîmiyetini içerecek herhangi bir söz, diğer ırklarla çatışmayı, zayıf olan ırkın ezilmesini ve horlanmasını sağlar. Bu da toplumsal barışı yok eder.

Madde 2: GEREKÇESİ (TÜRKİYE CUMHURİYETİ DEVLETİ)

Devlet, cumhurla bütünleşirse vardır. Cumhuriyet ise bireylerin birbirine sevgi ve saygıyla bakması halinde varlığını geliştirerek sürdürebilir.

Devletin ikinci derecede en önemli organı olan kurumlar, cumhurun emrinde olduğu sürece toplumsal mutabakat ve barış olur. Kurumları yöneten yöneticiler, bireylere saygı göstermek ve onlara yardımcı olmak zorundadırlar.

Madde 3: GEREKÇESİ (TÜRKİYE CUMHURİYETİ VATANDAŞLIĞI)

Türkiye Cumhuriyeti kendi vatandaşı olarak kabul ettiği kişilerin haklarını diğer devletler nezdinde korumak için, onlara verdiği kimlik ile devletimizin güvencesi altında olduğunu ilan eder. Bunun araçları Türkiye Cumhuriyeti Kimliği ile Türkiye Cumhuriyeti Pasaportudur.

Vatandaşlık; ırkları yok sayan bir anlayışla toplumsal çatışmalara dönüşecek şekilde düzenlenemez.

Her ırk, kendi ırkından gelen milletini yaradılış aidiyeti nedeni ile sevme hakkına sahip olup, kendi milliyetçilik duygularına saygı gösterilmesini devletinden bekleyeceği gibi, bağlı olduğu devlete ve onun bekasına vatandaşlık bağı ile canını ve kanını adanması, top-

lumsal beraberliğin ve Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olmanın ön şartıdır.

Madde 4: GEREKÇESİ (DEVLETİN BÜTÜNLÜĞÜ, RESMİ DİLİ VE EĞİTİM)

Devletin bütünlüğü bozulmamalıdır, Cumhurun koryup, kollayıp, gözeticisi olan devletin; zaafa uğratılıp, nifak ve ayrılık tohumlarını insanlar arasında körükleyen ve ölkemizde gözü olan yakın ya da uzak devletlerin iştahını kabartacak safdillikle, hürriyetlerin kullanılmasına göz yumulması, öncelikle bölgesel özerklik yolunu açar ve daha sonra da ölkenin bölünmesine ve tarih sahnesinden yavaş yavaş çekilmesine sebep olur.

Sonsuz hürriyetler, önce bu topraklar üstünde başka devletlerin doğmasına ve sonrada zayışayan yapının başkaları tarafından yutulup yok edilmesine çanak tutmak olur.

Bireylerin varlığı ve özgürlüğü, kendisini koruyan devletin güçlü olmasıyla mümkündür. Güçsüz bir devlet, bireylerinin başka devletlerin hâkimiyetine girmesini engelleyemez, cumhur kendi ölkesinde ikinci sınıf insan durumuna düşer.

RESMİ DİL: Müşterek resmi dil olmadığı taktirde, insanlar ve idare arasında çatışma her zaman olur. Her ayrı dil ayrı bir devleti doğurur. Ölkeleri kurmak ve idare etmek; bedeli milyonlarca can olan bir fedakârlık ister. Bu güne kadar asırlarca ve defalarca verilen var olma savaşında can vermiş ve yönetim

bilgisi ile devletler kurup yönetmiş cumhurun; dillerin çokluğu kausunun içine düşmek için, birden fazla resmi dil kabul etmesi, geçmiş emeklere ve canlara hakaret ile tarihini reddetme anlamındadır.

Ülke birliğinin ve devlet düzeninin çimentosu tek resmi dildir.

RESMİ DİLDE EĞİTİM: Ülkenin ve milletin bölünmez bir bütün olması, olmazsa olmaz kuraldır. Bunu sağlayacak en önemli çimento, resmi dilin tek olmasıdır. Ülkedeki her vatandaş haklarını, toplumsal bağını, devlet ile olan ilişkisini resmi dil ile sağlayacağından, herkesin bu ortak değeri ilk ve orta öğretimde öğrenmesi, ortak kültürün oluşmasına yardımcı, birlik ve beraberlik bağının tesisini sağlayan unsurdur. Bu asgarî müşterek kabul edilmezse cumhurun birbiri ile ve dolayısı ile devletle problemleri olması, yabancılaşması kaçınılmazdır.

ANADİLDE YÜKSEK ÖĞRETİM: Cumhurun ve devletin asgari müştereklerini sağlayan dil eğitimi ilk ve orta öğretimde verildikten sonra, herkes istediği dilde yüksek öğrenimini yapabilir.

Yüksek öğrenim dili halk dili olmayıp bilim dilidir. Herkes tercih edeceği herhangi bir dilde bilimsel eğitim alabilmelidir. Zira bu onun doğuştan kendisine verilmiş özelliğidir ve onun benliğine sıkı sıkıya bağlıdır.

Bir kimsenin ana dilini yasaklamak, kendi ana dilinde bilimsel eğitim almasını engellemek cumhurun bir

kısının kendisini inkar etmesini istemek demektir. Yaratılış ve fitratları yok saymak onu öyle yaratana saygısızlık ve başkaldırmadır.

Madde 5: GEREKÇESİ (TÜRKİYE CUMHURİYETİ BAYRAĞI, MİLLİ MARŞI VE BAŞKENTİ)

Tarih boyunca buyruk altına girmemiş ve birçok devletler kurmuş olan, savaş meydanlarında aynı amacı ve aynı kaderi paylaşmış cumhurun, tarihten gelen ve şehit kanlarıyla temsil edilmiş bayrağı tercih etmesi, bu bayrağın bedelinin tarih ve şehitlerimizin kanıyla ödenmiş olmasındandır.

Uğruna verilen istiklal savaşı, bu bayrağın altında cumhurun birlik ve beraberliği içinde kazanılmıştır. Uğruna istiklal marşı yazılmış bir bayrağı değiştirmek demek, halâ canlı olan yakın tarihimizi reddetmektir. Bayrağını reddeden millet, yeni bir var oluş savaşı için yok olmayı istiyor demektir.

MİLLİ MARŞ: Anayasamız için yazılan tüm gerekçeler birleştirilse bile, milli marşımızın Mehmet Akif Ersoy' un yazdığı İstiklal Marşının tercih edilmesindeki sebepleri açıklamaya kâş gelmez. Bu nedenle Türkiye Cumhuriyetinin milli marşı istiklal marşıdır.

BAŞKENT: Hızla gelişen teknoloji ve dünya şartları karşısında, daha ileri gidebilmenin şartı, başkenti değiştirmek olmadıkça, ülkenin merkezi sayılabilecek bir yerde bulunan Ankara' nın, başkent olarak kalmasında bir mahsur yoktur.

Madde 6: GEREKÇESİ (TÜRKİYE CUMHURİYETİ ANAYASASI)

İnsan hakları ve demokrasi vasıtası ile cumhurun hakimiyetine zemin hazırlamak, mutlu ve müreffeh bir geleceğe ülkeyi ve nesilleri hazırlamak anayasanın esas görevidir.

Kanunlar anayasaya aykırı olarak yazılamaz. Zira yazılırsa hukuk düzeni, sosyal ve siyasal hayat tamamen karmaşaya sürüklenir.

Madde 7: GEREKÇESİ (ANAYASANIN YORUMU)

Anayasa; devletin kurulu düzenini ayakta tutan kuralları bütünüdür. Devletin omurgasıdır. Bu ana kuralı bireysel veya belli bir siyasal görüşe hizmet edecek şekilde zoraki yorumlamak ve kanunun amacına aykırı hareket etmek devletin anayasal düzenini değiştirmeye yönelik olarak hukuk yetkileri ile bir nevi ihtilal yapmaktır.

Hukuki sorumsuzluk zırhı nedeni ile, anayasal düzene zarar vermek girişimlerine asla izin verilemez. Ve cezalandırılmalıdır.

Madde 8: GEREKÇESİ (ANAYASANIN DEĞİŞTİRİLMESİ)

Toplumun ve dünyanın kendisi, teknolojinin hızla gelişmesi sonucunda her gün değişmektedir. İnsan ihtiyaçları da buna bağlı olarak artmaktadır. İnsan yapısı olan tüm yasalar zamana, ihtiyaçlara, teknolojiye ayak uyduramazsa ölü yasalar haline geleceği gibi,

toplumun ilerlemesini de durdurur. Oysa yasaların yaşıyan yasalar olabilmesi için sürekli kendisini yenilemesi gerekir.

Bu nedenle anayasa da zamana göre yenilenebilmelidir.

Madde 9: GEREKÇESİ (ANAYASA MAHKEMESİ)

Ülkemizdeki mevcut geleneğe göre, anayasa mahkemesi alıştığımız bir kurumdur. Önümüzdeki kısa dönemde bundan vazgeçmek, hukuk sistemimizde alışılmamış bir anlayış değişikliği getireceğinden, şimdilik tüm yasalarımızın devletin omurgası olan anayasaya uygunluğunu denetleyecek bir kurum olarak çalışmasında yarar vardır.

Madde 10: GEREKÇESİ (ANAYASA MAHKEMESİNİN İPTAL İSTEMİ)

Kayıtsız şartsız egemen olan millet ve onun devletinin yargı yetkisinin önemli bir kısmı olan anayasayı yine anayasanın koyduğu kurallar çerçevesi içerisinde kalmak şartı ile özel bir ihtisas mahkemesi olan ve hakimleri sadece anayasaya yoğunlaşarak ve onun özüne sadık kalarak Türkiye Cumhuriyeti kanunlarının bu yasaya uygun olmalarını denetlemeleri yanında, bizzat anayasanın içerisinde yer alan bariz bir aykırılık varsa, o aykırılığın giderilmesi için, kanun koyucu olan TBMM' ni uyarmaları yapacakları görevin mahiyetine uygun düşecektir.

Ancak TBMM milletin kendisi olduğundan mevcut aykırılığın zannedildiği gibi olmadığından, bunun bir

ihitiyaçtan kaynaklandığını düşünerek yapmış olması halinde, aynı maddeyi değiştirmeden kabul edebilir.

Madde 11: GEREKÇESİ (EGEMENLİK VE KUVVETLER AYRILIğI)

1982 anayasası ve öncesinde her ne kadar egemenlik kayıtsız şartsız milletindir kuralı anayasalarda yer almış olsa bile, uygulamada tamamen, hukuk dışı davranana güçlerin güçlerini parlamentoya yani milletin kendisine karşı kullanarak parlamentoyu defalarca çalışamaz hale getirmeleri, egemenliğin paylaşımında herkesin duracağı son noktayı anayasaların açıkça belirtmemiş olmasından cesaret alarak yaptıkları iş-güzarlıklardan kaynaklanmaktadır.

Bu nedenle, millet iradesinin tecellisi olan TBMM, kuvvetler ayrılığı prensibinin millet unsurunu temsil ettiğinden, yürütme ve yargı millet iradesine uymak zorundadır.

Hiçbir kuvvet, anayasada verilmemiş bir yetkiyi gücüne güvenerek millete karşı kullanamaz.

Madde 12: GEREKÇESİ (KANUNLARIN TATBİKİ)

Bu anayasanın en önemli ölçüsü; önce insan hakları, sonra ise insan haklarına saygılı ve bireyleri koruyan demokrasidir. Demokrasi, sürekli gelişerek iyinin yanında, ama kötünün karşısında yer alan değişikliklere açık olmaktır. İyi ve kötünün bir arada bulunması, toplum değerlerini bozacağından, kötünün gelişmesine ve toplumda yer etmesine fırsat vermeyen dirilikte olmak zorundadır.

Madde 13: GEREKÇESİ (KANUNLAR)

TBMM ihtiyaç duyduğu tüm kanunları anayasanın prensiplerine aykırı olmamak şartı ile çıkarma yetkisine sahip tek kurumdur.

Madde 14: GEREKÇESİ (HAK VE ÖDEVLER)

Kişinin hakları, insan hakları ve demokrasi ile sınırlıdır. Amirler ödevlerini de yine bu kurallara göre, başkalarının haklarına tecavüz etmeyen bir anlayışla yerine getirmelidir. Emir alanlar ise insan hakları ve demokrasinin gereği olan vazifelerini suistimâl etmemelidir.

Madde 15: GEREKÇESİ (AİLE)

Toplumsal değişimin zaruretleri sınırsız değildir. Bu değişimler bir milletin kişiliğinin tamamen terk edilerek başka bir anlayışa bağlanması, geçmişini inkar ve atalarına ihanettir.

Hiçbir gerekçe milletimizin kutsal kabul ettiği aile yapısını bozmaya yeltenen sinsi ve ufak değişiklikleri bile Avrupa yasalarına uyum adı altında veya başka bir gerekçeyle dahi kabul edilemez. Zira aile bozulursa ülke çöker.

Madde 16: GEREKÇESİ (SİYASİ PARTİLER)

Medeni kanunumuza göre on dokuz yaşına basan herkes reşit olarak, medeni haklarını kullanabiliyorsa, siyasi hayatta da dilediği gibi davranması kanun gereğidir. Verilen bir hak başka bir gerekçe ile geri

alınamaz.

Devlet memurları tarafsız olarak görev yapmak zorunda olduklarından parti kurmamalıdır. Zira devlet yetkisi ile siyasi gücün birleşmesi, yetkilerin kötüye kullanılmasına sebep olur.

Siyasi partiler toplumun tercihini, aldıkları oylarla gösterdiklerinden, kapatılmaları halinde, o kadar oy siyaset sahnesinde yok sayılarak iptal edilmiş olacağından, milletimizin bu kesimi mecliste temsil edilemeyecektir. Partilerin kapatılması hukuk vasıtasıyla ihtilal yapmak anlamına gelir.

Parti içinde suç işleyen kişinin görev ve yetkilerinin hukuk yolu ile alınması bu suçun önlenmesini sağlar.

Madde 17: GEREKÇESİ (SEÇİMLER VE MİLLETVEKİLLĒİ)

TBMM' de milletimizi temsil etmeyi tercih eden kişiler, hangi esaslara göre milleti temsile soyduklarını bilmek zorundadırlar. Milletimizin geleceğini planlayan ve çizen anayasamızı ezberlemeyi başaramayan kişilerin, anayasadaki hakları milletimize sağlayacak kanunların yapılması için bilinçli görev yapacaklarına inanmak mümkün değildir. Zira bu kişiler başkasının idaresi altına kolayca girerek, iradesini başkasının yönetimine vermiş olur.

Madde 18: GEREKÇESİ (TBMM' NİN GÖREV VE YETKİLERİ)

TBMM' nin görev ve yetkileri anayasal çerçeve içerisindeki hak ve özgürlükler ile kuvvetler ayrılığı pren-

sibi içerisinde düşünülerek kanunla düzenlenmesi TBMM' nin önünü açarak en mükemmel bir şekilde çalışmasına zemin hazırlayacaktır.

Madde 19: GEREKÇESİ (CUMHURBAŞKANI)

Cumhurbaşkanı makamına ait görev ve yetkiler bugüne kadar sık sık değiştirilmiş bulunmaktadır.

Esasen bu makam demokrasi gereği vardır ve milletimizle bütünleşmiş saygın bir makamdır. Aynı zamanda milletimizin tümünden saygınlığının da bir simgesi olmuştur.

Bu nedenlerle, gelişen zaman ve teknolojinin getireceği ihtiyaçlara göre, bu makamın görev ve yetkileri de bu değişime ayak uydurabilmelidir. İşte bu sebeple yetkilerin kanunla düzenlenmesi idarede kolaylık getirecektir.

Madde 20: GEREKÇESİ (BAKANLAR KURULU)

Devlette devamlılık esas olduğundan, bu güne kadar uygulanmış ve bundan sonra uygulanması uygun görülen usuller bir kanunla belirlenebilmelidir. Bakanlar kurulunun, gelişen ihtiyaçlara göre yetkilerini anayasanın hükümleri çerçevesinde kanunla belirlemek uygun olur.

Madde 21: GEREKÇESİ (BÜROKRASI)

Devletin tüm işleri bürokrasi eli ile yürütüldüğünden, bu görevi yerine getirmek için devlet memuru veya görevli olarak çalışan kişiler yaptıkları işin hukuki gerekçe ve dayanaklarını eksiksiz olarak bilmek zo-

rundadırlar. Bu bilgiler de ancak sürekli eğitim ile çalışanlara kazandırılabilir. Ancak her görevin kendine özel usulleri olduğundan dayandıkları kanunlar da farklıdır. Bu nedenle her devlet dairesinde yeterince sayıda hukukçular bulundurularak bu eğitimleri sürekli vermek gerekir.

Bugün yapılan işlerin genel mevzuat ile uyumu tam ve eksiksiz olmayabilmektedir. Bu nedenle doğan aksaklıkların, kanun koyucu olan TBMM ne ilk elden bildirilmesi devlet düzeninin hızla iyileşmesine ve kalkınmanın kolaylaşmasına yardımcı olacağı gibi, bürokrasinin hantallığı da ortadan kalkmış olacaktır.

Madde 22: GEREKÇESİ (DİYANET)

Müslüman veya başka dinden olan vatandaşlarımızın dini ihtiyaçları farklı olduğundan, Müslüman halka ait ihtiyaçlar mevcut diyanet işleri vasıtası ile yürütüleceği gibi, Müslüman olmayan vatandaşlarımız da, Türkiye Cumhuriyeti Kimliği ve Pasaportu taşıdıklarına göre, aramızda bizlerden kopuk ama başka ülke devletlerini kendilerine yakın görmeleri egemenlik haklarımıza ters düşebilecektir. Bu sakıncayı gidebilmek için, onlar da Türkiye Cumhuriyetine bağlı makamlarda kendilerini temsil edebilmelidirler.

Bu nedenlerle din işlerinden sorumlu bir bakanlığın bünyesinde, kendilerini temsil edecek teşkilata sahip olmalıdırlar.

Madde 23: GEREKÇESİ (BÜTÇE VE BÜTÇE KANUNLARI),

Bütçe kanunları teknik detaylara sahip olduğundan hazırlanması, görüşülmesi ve kabulü ile diğer tüm hususlar zamanımızın ihtiyaçlarına göre kanunla düzenlenebilmelidir.

Madde 24: GEREKÇESİ (ASKERÎ TEŞKİLÂT)

Türkiye Cumhuriyeti Siyasi Tarihinde askeri darbeler bir gerçektir.

Darbeler, anayasamızın EGEMENLİK KAYITSIZ ŞARTSIZ MİLLETİNDİR hükmünü sürekli olarak ihlal etmiştir. Gelişen zaman içerisinde, anayasa dışı gerekçelere dayanarak kendilerini haklı göstermeye çalışan darbeciler, kendi anayasalarını da yaparak anarşi, terör ve kargaşanın getirdiği ölümler ve belirsizlikten kurtulmak isteyen halkın, terör korkusu ile baskı altında tutulan iradeleri kullanılarak yapılan referandumda anayasaya evet oyu alınmış olunması, anayasaya karşı hiledir.

Geçen zaman gösteriyor ki; bu anayasalar, ülkemizin ısmarlama yasalarla yönetilemediğini göstermiş ve bizi medeniyet yarışında çok gerilerde bırakmıştır.

Bu nedenle askerlerin kendi ihtisas alanı olan savaş sanatına dönmeleri, ordumuzun gücünü fazlasıyla arttıracaktır. Ancak gerek yönetim ve gerekse askeri personelin sivil hayattan kopuk yaşamları, siviller ve askerler ayırımını doğurmuştur.

Ordu ve milletin el ele ve iç içe olmasını sağlayacak, birlik ve bütünlüğü temin eden ve anayasanın kuvvet-

ler ayrılığı hükmüne tam uyan yeni bir yasanın yapılması şarttır.

Madde 25: GEREKÇESİ (ASKERİ MAHKEMELER)

Askeri mahkemeler ile askeri yüksek mahkemelerin bulunması, yargı organları arasında yetki karmaşası meydana getirmiştir. Aynı olay hakkında sivil ve askeri mahkemeler farklı kararlar vermektedirler. Bu da yargıda iki başlılık meydana getirmiştir.

Bu nedenle yargısal karmaşanın giderilmesi için yargı faaliyetlerin tek elden yönetilmesi zaruret haline gelmiştir.